

šim sinom, ki ga je tolažil, dasi je sam dvomil, da bi brata prinesla ptiča. Ko je videl, v kakih skrbah je oče, se je odločil, da pojde po svetu za njima.

Kralj pa o tem ni hotel ničesar slišati, kajti ljubil ga je najbolj izmed vseh in bi bil rajši izgubil onadva, kod njega. Kraljevič pa ni imel miru, ker je bilo z očetom vedno huje, in prosil je tako dolgo, da je dobil dovoljenje.

Z očetovskim blagoslovom v srcu in denarjem v žepu se je podal na pot. Dolgo in dolgo je hodil in prišel na travnik sredi gozda. Oziral se je, kje bi bila kaka steza in baš je hotel počivati, ko zagleda sredi travnika mrtvo truplo. „Moj Bog“, si misli, „tega siromažnika razneso vrane; če ga nihče ne pokoplje, pokopljem ga jaz.“ Pokopal ga je in legel ob grobu ter zaspal. Tu se mu je sanjalo, da stoji pri njem starček, ki kaže na košuto in pravi. „V zahvalo, da si moje telo pokopal v zemljo, te pripelje ta košuta, kamor bi rad prišel. Če bi me bila tvoja brata pokopala, bi jima bil pokazal pot, a pustila sta me in vsled tega nista našla ptiča.“

Nato je starček izginil, košuta pa je ostala. Kraljevič si je mel oči in vstal, košuta pa ga je prijazno gledala in poskakovala pred njim, kakor bi ga klicala, naj gre za njo. Košuta je poznala tako dobro vse poti skozi gozd, da se mu ni bilo treba niti pripogibati pod vejami. Nastala je noč in kraljevič je jel misliti, kako bo sedaj v temi. Jedva pa se je spomnil noči, je videl luč pred seboj. Ni vedel kaj je to, in ko se je natančneje ozrl, je opazil, da se svetijo konci košutinih rogov. Ves strah ga je minil in pogumno je stopal, kamor ga je ta živa luč peljala. Dospel je v votlino in našel pripravljeno mahovo posteljo in mleka in sadja do sitosti.

Zaran je šlo zopet dalje in tako več dni zapored. In prišla sta k neki gori, na kateri je stal visok grad. Tukaj mu je nenadoma košuta izginila. Kraljevič se je oziral, a ni je bilo. Domislil se je, da je morebiti na koncu svoje poti. Grad je bil zaprt. Ko se je preblijal vratom, so se sama šom odprla. Na dvorišču, na hodnikih in v sobah ni našel žive duše. Šel je vedno dalje in dalje. Kakor v zrcalu se je videl v srebrnih in zlatih stenah; po sobah so bili razvrščeni naslanjači, stoli, razno pohištvo in orodje, same krasne sobne priprave. V zadnji sobi je našel pri oknu kletko s ptičem, ki je pel in spuščal iz kljuna kapljice krvi kakor rubine. Hotel si ga je vzeti, poprej pa se je ozrl po sobi. Groze mu je omahnila roka. Na rdečem aksamitovem divanu leži vila krasna kakor boginja; zdi se, da trdo spi. Ena roka ji leži ob telesu, drugo ima pod glavo; dolgi črni kodri si je vijejo preko belih ramen do zlatih robov na divanu. Bela halja je pokrivala bujno telo in ena nožica je videti izpod mehkega vznožnika. Kraljevič ni vedel, ali jo naj vzbudi ali ne. Nobena žilica se ni gibala in vendar ni bila mrtva. „Če bi vsaj enkrat odprla oči, vsaj eno besedo izpregovorila“, si je želel Kraljevič, čudeč se krasni vili in čakal tri dni pri njej. A ni se dočakal. Končno se ga je lotil strah, in spomnivši se bolnega očeta je sklenil, da odide s ptičem.

Vzel si je ptiča s kletko in se oziral zadnjič po sobi. Na mizici pri divanu je ležal meč, steklenica vina in kruh. Na meču je bilo napisano: „Če kdo z njim trikrat mahne in reče: Vsem glave dol! se takoj vse glave odsekane.“ Na steklenici je čital: „Kdor to vino pije, je takoj zdrav, naj ima katerokoli bolezen.“ Na kruhu je bil napis: „Če se nasiti z njim na stotine ljudi, nikdar ga ne bo manj.“

„To so izvrstne reči“, si je mislil Kraljevič. Tukaj jih itak nihče ne rabi, meni pa bodo koristile. Da bo vedela, kdo je bil tukaj, napišem na mizo svoje ime.“ In podpisal se je na mizo, zapisal, odkod je in kdaj je bil v gradu. Potem je poljubil spečo devo, vzel ptiča, meč, vino in kruh in zapustil grad. Medpotoma si je kupil konja in jezdil s svojimi rečmi proti domu.

Dolgo, dolgo je jezdil in prijezdil je v neko mesto, kjer je bil strahovit nemir. Vpraša, kaj pomenja vse to, in sliši, da prihaja sovražnik z nebrojno vojsko proti mestu, da pobije in požge vse; kralj se mu ne bo mogel ubraniti. Kraljevič se je spomnil svojega meča in ponudil kralju pomoč, češ, da se sovražne vojske ni treba bati. Kralj ga je z veseljem sprejel, dasi ni mogel verjeti, da bi ga eden edini junak mogel rešiti. Ko se je sovražnik približal, je potegnil Kraljevič svoj čudotvorni meč, mahnil z njim trikrat po zraku in zaklical: „Vsem sovražnikom glave dol!“ In glej, v tistem trenutku so se kotalile sovražne glave po zemlji. Strahoma in čudeč se so zrl vsi na kraljeviča in kralj ga je peljal v grad in priredil njemu na čast slavnostno pojedino. Z lepimi darovi je jezdil Kraljevič zopet dalje, meč pa je pustil kralju v spomin.

Za nekoliko dni je prijezdil do drugega mesta. Vrata so bila zaprta. Trkal je in dolgo klical, preden ga je slišala straža, ki mu je povedala, da ne sme nihče v mesto, ker vlada v njem strahovita nalezljiva bolezen. Vsi meščani so bolni, tudi kralj in njegova družina, ni nobene rešitve ni. „Le pustite me noter, jaz vam vsem pomorem.“ Straža mu je odprla. Jezdil je naravnost h kralju. Vsi ljudje so bili tako slabi, da so jedva vlačili noge. Kralju je ponudil pomoč, ki jo je sprejel z nepopisnim veseljem. Jedva je kralj pokusil vina, je ozdravel; ravno tako je hipoma ozdravela Kraljica in vsa kraljeva družina. Trumoma so prihajali v grad bolniki in odhajali zopet zdravi. Bili bi zasipali neznanega zdravnika z zlatom, a on ni sprejel ničesar, nemveč je odjezdil ter pustil kralju čudotvorno vino.

Imel je še ptiča in kruh. In prijezdil je v neko mesto, kjer ni mogel v gostilni dobiti obeda. Krčmar je tarnal, da nima ničesar več in da povsod ljudje lakote umirajo. Ob tej priliki je bil dobrodošel njegov kruh, ki ga je razdelil gladujočim meščanom, ne da bi

ga bilo manj. Odhaja je jim je pustil kruh in bil je vesel, da je imel samo še ptiča.

In prijezdil je nekega dne k mestecu, kjer je videl pred seboj postavljene vislice. „Koga bodo neki obesili?“ si je mislil in nalašč jahal v mesto, da povpraša. Zvedel je, da sta približno pred letom prihajala dva princa, ki sta imela obilo denarja in sta vse zaigrala, potem pa se zadolžila; ko sta nazadnje povzročila več pretepov, so ju zaprli, po noči pa sta hotela uiti, toda prišli so ju in danes ju obesijo.

Kraljevič se je ustrašil, kajti slutil je, da sta princa njegova brata. Prosil je mestno gosposko, naj ga peljejo k njima, in tukaj se je prepričal, da se ni zmotil. Brata pa ga nista spoznala. Vprašal je gosposko, če je mogoče popraviti z denarjem vsa škoda, da jim plača, kolikor bodo zahtevali. Gosposki je bilo ljubše, da so dobili denar, in zahtevali so veliko vsoto, ki jo je Kraljevič takoj izplačal, potem pa odjahal z odkupljenima bratoma. Ko pa sta brata slišala, kdo ju je rešil in da se brat vrača srečno s ptičem domov, ju je peklo in vedno sta mislila, kako bi zabranila vrnitev. Blizu očetovskega mesta sta ga prišla in pahnila v gozdu v globoko volčjo jamo in mu iztrgala iz rok kletko s ptičem. Nato sta jezdila domov in rekla očetu, da sta našla ptiča. Oče se je prestrašil, ko mu nista ničesar povedala o mlajšem bratu, ptič pa mu tudi ni nič pomagal, kajti ves dan ni odprl kljuna, kaj šele pel.

V tem je Kraljevič v volčji jami obupoval. Glad in zima sta ga mučila skoro do smrti. Kadar je kaj zgoraj zašumelo, je kričal na ves glas. Tretjega dne je šel neki kmet mimo jame in si veselo žvižgal. Slišal je klicanje v jami in prinesel drogeve in vrvi, da bi pomagal nesrečniku ven. Kraljevič je srečno splezal navzgor.

„Za Boga milega, kako pa ste prišli tja dol?“ „Ne vprašuj me, prijatelj, rajši me nekam pelji, kjer bi se ogrel in najedel; cele tri dni sem že v tej luknji.“

Uslužno ga je peljal kmet v svojo hišo in mu postregel. Ko se je nasitil in naspal, tedaj šele je povedal kmetu o svoji nesreči.

„Hudodelca brez vesti sta vaša brata“, se je hudoval kmet, ko je vse zvedel. „Vaš ubogi oče je gotovo žalosten in v skrbah, kje ste neki ostali! Najbolje bo, kadar se le malo okrepite, da pojedete v mesto.“

(Nadaljevanje prihodnjic)

Iz preteklosti ogrskih Slovencev.

Kedo se ne spominja iz življenja in delovanja slovanskih apostolov Cirila in Metoda, da sta prišla na svojem potovanju v Rim l. 867. med panonske Slovence, katerih vojvoda Kocelj ju je z veliko častjo sprejel in se razveselil, ko je videl v slovanskem jeziku pisane knjige? Dal jima je 50 učencev, ki bi se naj pripravili za duhovniški poklic. In ko po Cirilovi smrti ni kazalo, da bi se vrnil Metod na Moravsko, je ostal pri Kocelju in deloval med panonskimi Slovenci do Koceljeve smrti. Posrečilo se je takrat, da je ustanovil papež posebno nadškofijo za Moravsko in Panonijo.* Ali bil je to po Samovi državi drug svitel žarek, ki je pokazal, v kaki smeri naj bi se razvijala zgodovina slovenska in češka. Ni pa ugajal tak razvoj zapadnim sosedom Nemcem, ki so si bili že spravili pod svojo oblast nas karantanske Slovence, pa hoteli razširiti oblast tudi na panonske (ogrske) Slovence in Čehe. Dobro došli so izprva Nemcem Madžari, ki so se bili takrat naselili po ogrskih nižavah in na nemški poziv pokončali velikomoravsko državo.* Madžarski plen pa so postali kot najbližji sosedu naši panonski Slovenci. Kakor kasneje Turki so tudi Madžari strašno plenili po slovenskih pokrajinah pobijali prebivalstvo ali pa ga, zlasti tostran Mure. Kakor na Gornjem Koroškem in Štajerskem, se je tudi na Ogrskem slovenski živelj krčil. Zlasti v vzhodnih delih so se slovenske naselbine skoraj popolnoma pomadjarile. Boljše je bilo v obmejnih zapadnih krajih. Tam je bilo prebivalstvo bolj gosto naseljeno. Zato se ni moglo toliko tujcev priseliti in Slovenci so ohranili svoj narodni značaj do današnjega dne.

Cerkveno so bili ogrski Slovenci izprva prideleni škofiji v Gjuru in v Veszpremu. Ko pa je kralj Ladislav ustanovil zagrebško škofijo l. 1094., ji je podredil tudi prebivalce salajske županije, med tem ko bi železna

* Panonija je za rimskih časov obsegala kraje nekako med Donavo in Savo do Ptuja in vzhodne Štajerske. Odtod Panonska ulica v Ptuj.

Madžari pa tudi Nemcem niso prizanesli in začeli divjati in ropati po njihovih zemljah. Ta brezobzirna osvojevalna in uničevalna divjaška čud je ostala obema narodoma do današnjih časov in se je v minuli svetovni vojski pokazala zopet v polni nagoti, ko sta se oba naroda združila, da dokončata uničevalno delo, ki sta ga začela pred tisoč leti, da zatreta Slovane.

županija imela še dalje pripadati gjurski škofiji. Ali ogrske Slovence je ta ločitev neprijetno zadela, ker bi bili vsi radi imeli zagrebškega škofa za svojega višjega pastirja. Zato so se Slovenci Železne stolice s svojimi duhovniki vred uprli gjurskemu škofu in prosili zagrebškega, naj jih sprejme otroke in žene odvažali s sabo v sužnost. Okoli l. 900 so Madžari stalno zasedli svet med Muro in Donavo. Kolikor Slovencev je še ostalo tam, so morali novim gospodarjem obdelovati zemljo in jim dajati velik del svojih pridelkov. Pri teh Slovencih se je učilo divje pastirsko in ribiško ljudstvo madjarsko poljedeljstva, rokodelstva, staviti hiše in preproste utrdbe. To priča še danes nebroj slovenskih besed v madjarskem jeziku, n. pr. jarom (jarem), kolya (kola), taliga, szani, kalamaz (kolomaz), lemes (lemež), gereben (greben), czep (cep), kasza (kosa), szita (sito), jazcol (jasli), bot (bat), darong (drog), patak (potok), gatyá (gače), irha (jirhovina), kapa, koszok (kožuh), palast (plašč), ruha prauda (pravda), megya (meja), kiraly (kralj), vajda (vojvoda), sipan (župan), Nemeth (Nemec) itd.

Ko so prišli ogrski Slovenci pod madjarsko oblast, so bili popolnoma ločeni od svojih rojakov v svojo očetovsko oblast. Ta je sicer to storil, ali državna oblast tega ni trpela in je ostalo pri prvotni razdelitvi tja do 18. stoletja, ko so se morali tudi cerkveno ločiti od Hrvatov.

Da niso Madžari v novejših časih narodne prosvete negovali kulturnih potrebščin ogrskih Slovencev, je umljivo. Kakor koroški Slovenci, tudi ogrski Slovenci niso imeli po šolah in uradih nikakih narodnih pravic. Pri ljudskem štetju l. 1890 so našli v zahodnih stolicah še 95 tisoč Slovencev, a l. 1900 jih statistika posebe niti več štela ni!

Tisto malo narodne duševne kulture, ki jo je še med ogrskimi Slovenci, je večinoma proti vladni volji. Kljub temu se narod v svoji žilavosti krepko upira madjarizaciji. Prav minula vojska je prekmurskim Slovincem močno povzdignila narodno zavest in ljubezen do materinskega jezika. Saj so prišli kot vojaki daleč po svetu in se lahko prepričali, da hvalisani madjarsčine nikjer ne razumejo, pač pa se v svojem slovenskem jeziku lahko razumejo in pogovarjajo s Hrvati, Čehi, Poljaki in Rusi.

Zato je le pravično, da se vsaj ta mali ostanek nekdanjih panonskih Slovencev združi z ostalimi brati v novi državi in pride iz životarenja in zatiranja do pravega življenja in politične svobode.

F. K.

Društvene vesti.

Mariborski Sokol priredi dne 21. septembra 1919 v Studencih pri Mariboru javno telovadbo z veselico. Začetek ob pol 3. uri popoldne. Ptujski Sokol je dolžan, da vrne bratskemu društvu obisk, zato pozivljamo naše Sokole, da polete v obilnem številu v Mariboru.

Prostovoljno gasilno društvo v Dornovi priredi v nedeljo dne 28. septembra 1919 popoldne po večernicah Veselico v gostilni g. Herga. Vsa bratska okoliška društva in prijatelji gasilstva se uljudno vabijo. Čisti dobiček je namenjen za nabavo orodja.

Vabilo na naročbo.

Kdor želi, da se mu redno pošilja „Ptujski list“, naj prijavi svoj naslov upravnistvu v Ptuj, Slovenski trg (stari rotovž) štev. 3, pritličje levo.

Naročba.

Komur smo dozdej pošiljali list, pa si ga ne misli naročiti, prosimo, naj nam ga vrne, ker ga sicer smatramo za naročnika.

ke poklinjajo, ker ne morejo odpraviti. V Mariboru je en civilni senat premalo, dočim v Celju razpisujejo civilne razprave že 14 dni po tožbenem odgovoru se bodo v Mariboru vršile razprave, za katere je sedaj I. narok baje še le prihodnjo pomlad. Ako se človek huđuje dobi pravilen odgovor, da naj poverjenistva za pravosodje da še sodnikov za eden senat v Mariboru. A v Mariboru stroj vendar kolikor toliko funkcionira. V Ptujju se more ustaviti, ako ne pride takoj prav izdatna pomoč. Prosimo nujne odpomoči, ker bomo drugače zelo hudi.

Kopalni red za parno kopelj. Mestni sosvet je v svoji seji dne 16. t. m. sklenil, da se z ozirom na potrebe kmečkega prebivalstva silene sledeči kopalni red za parno kopelj ob delavnikih: Dopoldne ob 8—10 uri zjutraj za ženske od 10—12 uri za moške. Popoldan ob delavnikih od 1/2 14—1/2 16 uri za ženske, od 1/2 16—18 uri za moške. Ob nedeljah od 8—10 uri za ženske, od 10—12 uri za moške.

Državno pravištvo v Mariboru. Znani Jožef Ornig je dne 22. novembra 1918 odposlal znesek po K 55.000— iz mestne hranilnice v Ptujju v Gradec. Ta znesek je nabral Ornig kot župan mesta Ptuj za sezidanje sirotišnice v Ptujju. Pretežno se nahaja v tej svoti slovenski denar. Zbirka po K 55.000— je bila last mestne občine ptujjske. Mi vabimo državno pravištvo prav vljudno, da se živo zanima za vprašanje, je li dejanje Ornikovo ne spada pod kak š. k. z. in to vkljub temu, da je dejanje storil Jožef Ornig? . .

Mestni sosvet je razpustil dosedanje gremijalne in nemške trgovske in obrtne nadaljevalne šole v Ptujju ter sklenil ustanovitev novih. Mestna občina je prevzela tretino stroškov.

Pred kolodverom v Ptujju postavi Josip Gajser, zasebnik na Hajdini čeden lesen šotor v katerem bo točil pijače in prodajal živila.

Vpisovanje v mestno glasbeno šolo se vrši 22. in 23. septembra od 8. do 12. ure v dijaškem domu II. nadstropje. Prošnje za znižanje šolnine se sprejemajo pri vpisovanju, tam se zvedo tudi vse druge podrobnosti glede učnih pripomočkov, razdelitve ur i. dr. Redni pouk se prične 25. septembra.

Sv. Barbara v Haložah. Naš grozd zori pod žarki toplega solnca, nastalo je poletje, pozno, a vendar. Kdor je ohranil pred prejšnjimi nesrečami grozdja, še lahko upa, na prilično dobro kapljico. Naše Haloze se še nadejajo. Kmečkih ljudi smo videli preteklo nedeljo pri sokolskem zletu polovico. S tem je poka: zalo kmečko ljudstvo, da se zanima za telovadbo sokolstva sploh ter živi s Ptujčani skupno duševno življenje. Tako je prav.

Neprevidno ravnanje pri nabasanju samokresa. Dne 26. avgusta t. l. popoldne je 21-letna posestnika hči na Humu Katarina Sever pri nabasanju samokresa v sobi tako neprevidno ravnala, da se je taisti nepričakovano sprožil in jo smrtno v prsa zadel.

Utonila se je dne 15. avgusta t. l. opoldne 83-letna prevžitkarica Marija Plohl v Koračiču, občine Sv. Tomaž, ko je šla k neki mlaki blizu stanovanja si obraz zmočiti vsled omedlosti padla v taisto in utonila.

Ragoznica pri Ptujju. Med najlepše prireditve, ki sem jih kedaj videl na deželi spada srčkana veselica prirejena na Bračičevem vrtu. Vse kar smo videli, slišali jedli in pili vse je bilo izborno. Priznanje prirediteljem gg. Bračiču, Haladeji, dijakom, cenjenim damam in vsem, ki so pomogli, da je spela ta veselica tako sijajno.

Jurovci. Pregarja na nas živinska kuga. Prosimo oblasti, da storijo kar koli mogoče, da se ustavi. Živimo pač v strašni dobi. Vojska, kuga prej neprestan dež, in v Belgradu niso pustili g. dr. Korošec in drugi, da bi naši poslanci koristno delovali.

Sv. Urban. Z veseljem čujemo, da so bili naši kmečki fantje najbolj slikovita in najlepša skupina pri sprevedu na sokolskem sletu. Bilo nas je tudi drugih Urbančanov v Ptujju in smo s ponosom gledali naše mlade korenjake na čilih konjih. Vsem nam ostane ta dan, še prav posebno radi tega v najlepšem spominu.

Začetek šolskega leta 1919/1920 na mestnih ljudskih in meščanskih šolah v Ptujju. V p i s o v a n j e: V mestne ljudske in meščanske šole v Ptujju se vrši v ponedeljek dne 22. septembra 1919 dopoldne od 8.—12. uri in sicer: 1. Za slov. ljudsko šolo v šolski pisarni v poslopju „Mladike.“ 2. Za nem. ljudsko šolo v šolski pisarni v šolskem poslopju. Sprejemajo se le otroci iz mestnega šolskega okoliša. Vsakdo je primoran se zglašiti. 3. Za deško meščansko šolo v prostoru 1. razreda v poslopju nemške ljudske šole. 4. Za dekliško meščansko šolo v šolski pisarni v poslopju „Mladike.“ Dne 23. sept. ob 8. uri je začetna šolska sv. maša v mestni cerkvi. Dne 24. septembra se prične z rednim šolskim poukom.

Najnovejše vesti.

Mirovna konferenca. Sporazum na naše stroške. LDU. Pariz, 17. septembra. (Dun. K. U.). Časopisi pišejo v splošnem ugodno za D' Annunzija. „Eclair“ meni, da so Francija, Anglija in Italija že sklenile odgovor glede Jadranskega morja, po katerem pripadejo Reka, Zader in nekateri otoki Italiji, med tem ko pridejo pristanišče in železniške zveze z Reko pod kontrolo zveze narodov. Manjka še odgovor iz Washingtona.

Mrtva zveza narodov. LDU. Pariz, 16. septembra. (Dun. KU.) Polkovnik House, ki je prišel sem iz Londona in postal zopet član ameriške mirovne delegacije, se je izrazil, da se predpriprave za zvezo narodov toliko časa ne bodo nadaljevale, dokler ameriški senat mirovne pogodbe ne sprejme, oziroma ne odkloni.

Anglija dobila mandat, da užene d'Annunzia. Ldu. Lugano, 17. septembra. Vrhovni zavezniški svet, ki se je na svoji včerajšnji seji bavil z reškimi dogodki, je v soglasju z vsemi zastopniki ententenih držav poveril Angliji nalogo, da nastopi proti d'Annunziu. Danes ali jutri bo odplulo večje število angleških vojnih ladij proti Reki, da napravi konec d'Annunzijevo pustolovščini.

Reka. Bakar, 17. septembra. Položaj na Reki je nespremenjen. Mesto obvladajo še vedno d'Annunziove čete, vendar pa se po-

javljajo že znaki omahovanja. General Gandolfo, kateremu je poverila italijanska vlada nalogo, da vpostavi v mestu red in mir, je pozval v posebnem proglasu uporne vojake, da se vrnejo k svojim oddelkom. Najbrže se bo pokoril temu povelju tudi d'Annunzio sam. Vznemirjenje med jugoslovanskim prebivalstvom Reke in Sušaka narašča vedno bolj, ker se vsi boje, da bodo začeli vojaki pred svojim odhodom pleniti.

Retirada. Bakar, 17. septembra. Vsled poziva generala Gandolfa se vračajo italijanske pobunjene čete k svojim posadkam. Zdi se, da se bo d'Annunzio pokoril povelju. Pri Hrvatih vlada bojazen, da bi sedaj mogli priti na Reko ojačeni deli redovite italijanske vojske. Znani italijanaš Gotardi, tajnik reške trgovske zbornice, ki je v Consiglio Nazionale učinil mnogo prevar, je pobegnil v Sicilijo. Med italijanaši vlada velika pobitost. Italijanska vlada je prevzela odgovornost, da vzpostavi na Reki red. Zato je dela pobujenim vojakom ultimatum do četrtega o polnoči.

LDU. Beograd, 18. septembra. Veliki transporti sladkorja za Jugoslavijo, naročenih iz Amerike, so došli v Dubrovnik in na Reko. Te dni se prične odpošiljanje sladkorja na pokrajinske oblasti v svrhu potrebne razdelitve.

Griža se pojavlja v celi Sloveniji. Občinstvo se opozarja, da ne uživa surovega sadja, ne zelenjave, razen iz zanesljivo zdravih krajev. — Največja nevarnost za obolenje na griži pa je slaba pitna voda, zato naj slavno občinstvo pije samo zdravilni „Tempelvrelec“ iz naše Rogaške Slatine.

V najem se vzame

gostilna, zemljišče ali sploh kako podjetje.

— Ponudbe na upravništvo lista. —

Naznanilo!

Urar Karl Ackermann

v mestnem gledaškem poslopju v Ptujju

je otvoril zopet svojo delavnico za popravo ur, in se priporoča svojim cenjenim odjemalcem. Delo izvršuje po solidnih cenah.

Griža

se pojavlja v celi Sloveniji. Občinstvo se opozarja, da ne uživa surovega sadja, ne zelenjave, razen iz zanesljivo zdravih krajev. Največja nevarnost za obolenje na griži pa je slaba pitna voda, zato slavno občinstvo pije samo zdravilni „Tempelvrelec“ iz naše Rogaške Slatine.

Kupujem suhe gobe (jurčke) in namizno sadje

vsako množino. — Ponudbe naj se pošljejo:

Jos. Rohrmann, Ptuj, Truberjeva ul. 4.

Podružnica Ljubljanske kreditne banke v Mariboru.

Delniška glavnica 15.000.000.

Centrala v Ljubljani.

Rezervni fondi nad 4.000.000.—

Podružnice v Splitu, Celovcu, Trstu, Sarajevu, Gorici in Celju.

Obreštuje vloge na knjižice in na tekoči račun s 3%
brez odpovedi, proti 3 mesečni odpovedi s 3¼% čistih.

Daje trgovske in aprovizacijske kredite.

Izvršuje vse bančne transakcije.

Primešaj Mastin v krmu

Da krmo živina, kokoši, pure, goske lažje prebavijo, da je potem meso in mast za uživanje boljša, da je tvoritev jajc in mleka boljša, se primeša krmi enkrat na teden ena pest MASTIN-A. 5 zavitkov Mastin-a zadostuje za odgojo in rejo enega vola, krave, svinje, konja za 6 mesecev. Mastin je dobil največje odlikovanje v Londonu, Parizu, Rimu in na Dunaju. Na tisoče gospodarjev ceni in kupuje ponovno Mastin. Ako ga nima lekarnar ali tvoj trgovec, piši potem z dopisnico po 5 zavitkov Mastina za 17 kr. 50 v prosto na: **Lekarno Trnkoczy v Ljubljani**, Kranjsko katera, z vsako pošto razpošilja naročila na vse strani sveta.

GARJE srbečico, kraste, lišaje
uniči pri človeku in živini mazilo zoper srbečico. Brez duha in ne maže perila. 1 lonček za eno osebo 6 K. — Po pošti 7 K poštne prosto.
Prodaja in razpošilja s pošto
Lekarna Trnkoczy v Ljubljani, Kranjsko.

Brata Vošnjak, Ptuj
trgovina z usnjem, čevlji in surovimi kožami.
Goveji in telečji boks, chevreaux, .: podplati, notranje in zgornje usnje, usnje za konjsko opravo.
Elegantni boks-calf in chevreaux čevlji. — Fini čevlji iz črne in rujave teletine. — Navadni čevlji iz rujave kravine, podplatni in podpetni cveki, dreta, platno.

Čedna mlada deklica,
ki zna prati, likati in malo šivati se sprejme od 1. oktobra naprej pri gosp. pl. Uiblagger, Breg pri Ptuj.

Miši - podgane - stenice - ščurki

in vsa golazen mora poginiti, ako porablja moja najbolje preizkušena in splošno hvaljena sredstva kot: proti poljskim mišim K 6—, za podgane in miši K 6—, za ščurke 6 K; posebno močna tinktura za stenice 6 K; uničevalec moljev prašek proti ušem v obleki in perilu, proti mravljam, proti ušem pri perutnini K 3; prašek proti mrčesu 5 K; mazilo proti ušem pri ljudeh 3 K; mazilo za uši pri živini 3 K; tinktura proti mrčesu na sadju in zelenjadi (uničevalec rastlin) K 3—, Pošilja po povzetju Zavod za eksport

M. Jünker, Zagreb 112, Petrinjska ulica 3.

Rogaška Slatina.

Tempel vrelec:

Najboljša namizna voda, najbogatejša na ogljikovi kislini. Pospešuje prebavljanje in preosnavljanje.

Styria vrelec:

Zdravilna voda proti kroničnemu katarju želodca in čreves, najboljši pripomoček proti slabemu prebavljanju in teku. Boleznim jeter in ledvic, sladkorna bolezen.

Donati vrelec:

Najmočnejši vrelec svoje vrste, posebno dobro sredstvo proti črevesnemu katarju, želodčnemu kamenu, sladkorni bolezni, debelosti, putiki, hemoridom itd.

Rogaška Slatina

je najbolj priljubljena in se v obče največ zahteva. To pa radi tega, ker je izmed vseh **alkalično-saliničnih rudninsko-kislih slatin** najbogatejša na ogljikovi kislini.

Ta slatina je najokusnejša krepčilna in oživljajoča pijača; obenem pa tudi najboljšo sredstvo s katerim se obvaruje v mrzlih krajih mrzlice.

Rogaška slatina je najboljša namizna in zdravilna, mineralna voda, katera nima nikda slabega okusa ali duha.

Ravnateljstvo državnega zdravilišča **Rogaška Slatina.**

Kavarna 'Balkan' v Ptuj.

Pozor! Pozor!

Naznanja p. n. občinstvu, da se vrši od sedaj naprej **vsak večer**

koncert

ptujske mestne godbe.

Cene zmerne! Vstopnina prosta!

Za obilen obisk priporoča

Janko Vučak, kavarnar.

Ena mula

jako močna z prego vred in

štiri 12 tednov stari prasci

se prodajo ravno tako tudi zimske jabolke, (mašancker in rambur) od 50 kil naprej.

Vpraša se v Ptuj, Prešernova ulica 38.

Izjava.

Lastnoročno podpisana **Aloizija Smole**, zas. v Ptuj izjavlja globoko obžalovanje, da sem gđc. **Ivici Strehar** raznesla neresnične vesti. Nimam niti najmanjšega razloga dvomiti, o njeni poštenosti in ponašanju. Plačam stroške ter objavo v „Ptujskem listu.“

Zahvaljujem se za odstop od tožbe.

Ptuj, dne 17. avgusta 1919.

Luise Smole.

FRANJO ČUČEK, PTUJ

veletrgovina z vinom

priporoča vsakovrstna **vina**, **haloška**, posebno **zavrčka** in **ljutomerska**, kakor tudi izvenštajerska po dnevnih cenah.

Prodaja se v posameznih sodih in na cele vagone in sicer v sodih kupčevih, ali pa se sodi za pošiljatev posodijo.

Istotako priporoča svojo zalogo **desk** in vsakovrstnega **rezanega lesa**, dalje **cementa**, **apna** in **premoga**.